

19th Iranian Soil Science Congress
16-18 September, 2025

نوزدهمین کنگره علوم خاک ایران
۲۵ تا ۲۷ شهریور ۱۴۰۴

۰۴۲۵۰-۳۲۰۳۱

مدیریت جامع نگر و هوشمند خاک و آب

Holistic and Smart Soil and Water Management

دانشکده‌گان کشاورزی و منابع طبیعی دانشگاه تهران

College of Agriculture & Natural Resources, University of Tehran

هوش مصنوعی در بهینه‌سازی بیوجار مهندسی شده با فناوری‌های نوین برای اصلاح خاک

میثم رحیمی^{۱*}، ستاره نظری^۲، اکبر رحیمی^۳، مهدی میرباقری^۴

۱- دانشجوی دکترای خاکشناسی دانشگاه صنعتی اصفهان

Rahimi.M@ag.iut.ac.ir

۲- دانشجوی دکترای خاکشناسی دانشگاه صنعتی اصفهان

۳- کارشناسی ارشد باغبانی دانشگاه ملایر

۴- کارشناسی ارشد باغبانی دانشگاه ملایر

چکیده:

بیوجار به‌عنوان ماده‌ای اصلاح‌کننده خاک، پتانسیل عظیمی در افزایش حاصلخیزی خاک، تثبیت کربن و کاهش آلاینده‌ها دارد. مهندسی بیوجار از طریق دوپینگ (اصلاح) با مواد مختلف یا استفاده از فناوری‌های نوین (نانو، میکروبیولوژیک، مهندسی ژنتیک) عملکرد آن را به‌طور چشمگیری بهبود می‌بخشد. همزمان، ظهور هوش مصنوعی (AI) و یادگیری ماشین (ML) انقلابی در طراحی، پیش‌بینی رفتار و بهینه‌سازی کاربرد این بیوجارهای پیشرفته در سیستم‌های خاکی ایجاد کرده‌است. این مقاله مروری، به بررسی همگرایی این دو حوزه پرداخته و کاربردهای نوظهور هوش مصنوعی را در توسعه و استفاده از بیوجارهای مهندسی شده برای اهداف خاک‌شناسی تحلیل می‌کند. موضوعات کلیدی شامل پیش‌بینی ویژگی‌های بیوجار دوپ‌شده، بهینه‌سازی فرآیند تولید، مدل‌سازی برهمکنش‌های بیوجار-خاک-گیاه-میکروب، پایش و مدیریت کاربرد بیوجار در کشاورزی دقیق و پالایش خاک‌های آلوده می‌شود. همچنین چالش‌های کنونی مانند نیاز به داده‌های باکیفیت، تفسیرپذیری مدل‌ها، و مقیاس‌پذیری مورد بحث قرار گرفته و چشم‌اندازهای آینده ترسیم می‌گردد. این مرور نشان می‌دهد که هوش مصنوعی به‌عنوان یک ابزار قدرتمند، شتاب‌دهنده طراحی نسل بعدی بیوجارهای "هوشمند" و کاربرد هدفمند آن‌ها برای چالش‌های پیچیده مدیریت پایدار خاک است.

کلمات کلیدی: هوش مصنوعی (AI)، بیوجار مهندسی شده، فناوری‌های نوین، اصلاح خاک، حاصلخیزی خاک.

۱- مقدمه

خاک به‌عنوان بستر حیات و امنیت غذایی، تحت فشارهای فزاینده‌ای از جمله تخریب، کاهش حاصلخیزی، شوری و آلودگی ناشی از فعالیت‌های انسانی و تغییرات اقلیمی قرار دارد (FAO, 2015). در این میان، بیوجار (زغال زیستی حاصل از پیرولیز زیست‌توده) به‌دلیل ویژگی‌های منحصر به‌فردی مانند تخلخل بالا، سطح ویژه وسیع، ظرفیت تبادل کاتیونی (CEC) بهبود یافته و پایداری کربن، به‌عنوان یک اصلاح‌کننده خاک امیدبخش شناخته شده‌است (Lehmann & Joseph, 2015). با این حال، عملکرد بیوجار خام ممکن است برای اهداف خاص بهینه نباشد. مهندسی بیوجار از طریق دوپینگ (اصلاح) با مواد شیمیایی (مانند اسیدها، بازها، نمک‌های فلزی)، نانوذرات (مانند اکسیدهای آهن، نقره، کربن نانولوله)، مواد معدنی (مانند بنتونیت، زئولیت) یا عوامل بیولوژیک (مانند باکتری‌های محرک رشد گیاه) و یا به‌کارگیری فناوری‌های نوین در تولید (مانند پیرولیز کاتالیستی، فعال‌سازی با امواج) امکان

طراحی بیوچارهایی با ویژگی‌ها و عملکردهای سفارشی‌سازی شده را فراهم می‌کند (Yuan et al., 2021). این بیوچارهای اصلاح شده (Engineered/Doped Biochar) پتانسیل بالاتری در جذب آلاینده‌ها (فلزات سنگین، آفت‌کش‌ها، داروها)، رهاسازی کنترل شده کودها، بهبود فعالیت میکروبی و افزایش مقاومت گیاهان به تنش‌ها دارند. با این وجود، طراحی، تولید و کاربرد بهینه این بیوچارهای پیچیده به دلیل تعدد متغیرهای دخیل (نوع زیست‌توده اولیه، شرایط پیرولیز، نوع و غلظت عامل دوپینگ، خصوصیات خاک هدف، شرایط محیطی) و برهمکنش‌های غیرخطی آن‌ها با خاک و گیاه، فرآیندی پرهزینه و زمان‌بر است. اینجاست که هوش مصنوعی (AI) و به‌طور خاص یادگیری ماشین (ML) به‌عنوان پارادایمی تحول‌آفرین وارد میدان می‌شوند (Kumar et al., 2020). هوش مصنوعی با توانایی پردازش حجم انبوهی از داده‌های پیچیده، شناسایی الگوهای پنهان و ساخت مدل‌های پیش‌بینی‌کننده، پتانسیل بالایی برای شتاب‌دهی به تحقیق و توسعه، کاهش هزینه‌های آزمایشگاهی و بهینه‌سازی فرآیندها در حوزه بیوچار مهندسی شده دارد. هدف این مقاله: ارائه یک نمای جامع از کاربردهای نوظهور و پتانسیل هوش مصنوعی در تمامی مراحل چرخه عمر بیوچارهای مهندسی شده برای کاربردهای خاکی، از طراحی و تولید تا پایش اثربخشی در محیط واقعی، و شناسایی چالش‌ها و فرصت‌های پیش‌روی این حوزه میان‌رشته‌ای پویا است.

۲- کاربردهای هوش مصنوعی در توسعه و بهینه‌سازی بیوچار مهندسی شده

۲-۱- پیش‌بینی و بهینه‌سازی ویژگی‌های بیوچار

- مدل‌های پیش‌بینی‌کننده: الگوریتم‌های ML (مانند رگرسیون خطی چندگانه، جنگل تصادفی (RF)، ماشین بردار پشتیبان (SVM)، شبکه‌های عصبی مصنوعی (ANN)) برای پیش‌بینی خصوصیات فیزیکوشیمیایی بیوچار (سطح ویژه، تخلخل، pH، گروه‌های عاملی، محتوای خاکستر) بر اساس متغیرهای ورودی (نوع زیست‌توده، دما/زمان پیرولیز، نوع غلظت عامل دوپینگ) آموزش داده می‌شوند. این مدل‌ها نیاز به انجام آزمایش‌های فیزیکی پرهزینه را کاهش می‌دهند. (Wang et al., 2022)
- بهینه‌سازی ترکیب و فرآیند: تکنیک‌های بهینه‌سازی مبتنی بر AI (مانند الگوریتم ژنتیک (GA)، بهینه‌سازی ازدحام ذرات (PSO)) می‌توانند برای یافتن ترکیب بهینه زیست‌توده و عامل دوپینگ و شرایط پیرولیز جهت دستیابی به بیوچار با حداکثر عملکرد برای یک هدف خاص (مثلاً جذب سرب، رهاسازی فسفر) استفاده شوند. (Ahmad et al., 2023).

۲-۲- مدل‌سازی برهمکنش‌های بیوچار-خاک-آلاینده/مواد مغذی-گیاه-میکروب

- پیش‌بینی رفتار آلاینده‌ها/مواد مغذی: مدل‌های ML قویاً در پیش‌بینی راندمان جذب آلاینده‌های مختلف (فلزات سنگین، آفت‌کش‌ها، داروها) توسط بیوچارهای دوپ شده یا رهاسازی تدریجی مواد مغذی (N, P, K) از آن‌ها در انواع مختلف خاک استفاده می‌شوند. این مدل‌ها پارامترهای مؤثر (pH خاک، ماده آلی، بافت خاک، دوز بیوچار، ویژگی‌های آلاینده/مغذی) را در نظر می‌گیرند (El-Naggar et al., 2021).
- پیش‌بینی اثرات بیولوژیک: الگوریتم‌های ML شروع به استفاده برای پیش‌بینی تأثیر بیوچارهای مهندسی شده بر خصوصیات بیولوژیک خاک (تنوع و فعالیت میکروبی، فعالیت آنزیمی) و پاسخ‌های گیاهی (رشد، عملکرد، جذب عناصر، مقاومت به تنش) می‌کنند. این به درک مکانیسم‌های پیچیده و طراحی بیوچارهای محرک رشد کمک می‌کند (Srivastava et al., 2024).

۲-۳- بهینه‌سازی کاربرد در میدان و کشاورزی دقیق

- پیش‌بینی دوز و مکان بهینه کاربرد: با تلفیق داده‌های مکانی (GIS) و داده‌های حاصل از حسگرهای خاک (رطوبت، هدایت الکتریکی، pH) با مدل‌های ML، می‌توان نقشه‌های تغییرپذیری مکانی خاک را ایجاد کرد و دوز و مکان بهینه کاربرد بیوچار مهندسی شده را برای حداکثر اثربخشی در مزرعه (مثلاً در پالایش لکه‌های آلوده، یا افزایش حاصلخیزی مناطق ضعیف) تعیین نمود (Zhang et al., 2023).

- پایش اثربخشی: پردازش تصویر مبتنی بر AI و سنسجش از دور می‌تواند برای پایش سلامت گیاهان و پاسخ آن‌ها به کاربرد بیوجار در سطح وسیع استفاده شود، اطلاعات ارزشمندی برای ارزیابی اثربخشی و تنظیم مدیریت ارائه می‌دهد.

۲-۴- طراحی بیوجارهای "هوشمند" و کاربردهای هدفمند

- طراحی برای اهداف خاص AI: امکان طراحی بیوجارهای مهندسی شده را برای اهداف بسیار خاص فراهم می‌کند، مانند بیوجارهای اصلاح شده با نانوذرات مغناطیسی برای حذف انتخابی آلاینده‌ها و امکان بازیابی پس از استفاده، یا بیوجارهای حامل باکتری‌های محرک رشد که رهاسازی آن‌ها توسط شرایط رطوبتی خاک کنترل می‌شود. مدل‌های ML می‌توانند عملکرد این سیستم‌های پیچیده را پیش‌بینی کنند (Nguyen et al., 2024).
- پیش‌بینی پایداری بلندمدت و اثرات جانبی: مدل‌سازی پویای مبتنی بر AI می‌تواند به پیش‌بینی پایداری بلندمدت کربن در بیوجارهای مختلف و اثرات تجمعی احتمالی عوامل دوپینگ (مثلاً نانوذرات) در خاک و زنجیره غذایی کمک کند.

۳- بحث: مزایا، چالش‌ها و چشم‌انداز

۱- مزایای کلیدی ادغام AI:

- کاهش هزینه و زمان: بهینه‌سازی فرآیندهای طراحی، تولید و کاربرد، کاهش نیاز به آزمایش‌های آزمایشگاهی گسترده.
- بهبود دقت و پیش‌بینی: توانایی مدل‌سازی سیستم‌های پیچیده با متغیرهای متعدد و برهمکنش‌های غیرخطی.
- سفارشی‌سازی و هدفمندسازی: امکان طراحی بیوجارهای مهندسی شده با عملکرد فوق‌العاده برای شرایط خاک و اهداف کاملاً خاص.
- کشاورزی دقیق: امکان مدیریت کارآمدتر و پایدارتر منابع (بیوجار، کود، آب) در سطح مزرعه.
- کشف دانش جدید: شناسایی روابط پنهان و مکانیسم‌های مؤثر از طریق داده‌کاوی.

۲-۳- چالش‌های عمده :

- کیفیت و کمیت داده: نیاز به پایگاه‌های داده جامع، استاندارد شده و با کیفیت بالا از ویژگی‌های بیوجار، پارامترهای خاک، شرایط محیطی و پاسخ‌های بیولوژیکی. کمبود داده‌های میدانی بلندمدت یک محدودیت بزرگ است.
- پیچیدگی مدل و تفسیرپذیری: مدل‌های ML پیشرفته (مانند یادگیری عمیق) اغلب به عنوان "جعبه سیاه" عمل می‌کنند و درک مکانیسم‌های پشت پیش‌بینی‌ها دشوار است. توسعه مدل‌های تفسیرپذیرتر (Explainable AI - XAI) حیاتی است.
- تعمیم‌پذیری: مدل‌های آموزش دیده بر روی داده‌های خاص ممکن است در پیش‌بینی رفتار در شرایط جدید (خاک‌ها، آب‌وهوای مختلف) عملکرد ضعیفی داشته باشند.
- یکپارچه‌سازی داده‌های چندمقیاسی: تلفیق داده‌های مولکولی، آزمایشگاهی، گلخانه‌ای و مزرعه‌ای در مدل‌های یکپارچه چالش برانگیز است.
- هزینه و تخصص: نیاز به زیرساخت‌های محاسباتی و نیروی انسانی متخصص در هر دو حوزه بیوجار/خاک‌شناسی و AI/ML.
- ملاحظات اخلاقی و مقرراتی: نیاز به چارچوب‌هایی برای اطمینان از استفاده مسئولانه از AI، به ویژه در پیش‌بینی اثرات محیطی بلندمدت و طراحی مواد نانومهندسی شده.

۳-۳- چشم‌انداز آینده :

- توسعه پایگاه‌های داده جامع و اشتراکی: ایجاد مخازن داده‌های استاندارد شده برای بیوجار مهندسی شده و برهمکنش‌های خاک.
- پیشرفت در مدل‌های تفسیرپذیر (XAI): افزایش اعتماد و درک مکانیسم‌های حاکم بر رفتار بیوجار.
- ادغام مدل‌های فیزیکی-شیمیایی و AI: ترکیب قدرت مدل‌سازی مکانیکی با انعطاف‌پذیری ML برای پیش‌بینی‌های قوی‌تر.

- به‌کارگیری یادگیری انتقالی (Transfer Learning): استفاده از دانش مدل‌های آموزش‌دیده در یک زمینه برای تسریع آموزش در زمینه‌های مرتبط اما با داده‌های محدود.
- فناوری‌های حسگر پیشرفته و اینترنت اشیا (IoT): جمع‌آوری داده‌های بلادرنگ و با وضوح بالا از خاک و گیاه برای تغذیه مدل‌های AI و پایش دقیق اثربخشی.
- طراحی کاملاً خودکار بیوچارهای نسل آینده: سیستم‌های AI که به‌طور خودکار فرمولاسیون‌ها و فرآیندهای بهینه را برای اهداف تعریف‌شده پیشنهاد می‌دهند.

۴- نتیجه‌گیری

همگرایی هوش مصنوعی و فناوری‌های نوین مهندسی بیوچار، یک پارادایم قدرتمند برای مقابله با چالش‌های پیچیده مدیریت پایدار خاک ارائه می‌دهد. با توانایی بی‌نظیر خود در پردازش داده‌های پیچیده، مدل‌سازی پیش‌بینی‌کننده و بهینه‌سازی، در حال تبدیل شدن به یک ابزار ضروری برای:

۱. شتاب‌دهی به طراحی و تولید بیوچارهای مهندسی‌شده با عملکرد سفارشی‌سازی‌شده.
 ۲. درک عمیق‌تر و پیش‌بینی دقیق‌تر برهمکنش‌های پویای بیوچار-خاک-گیاه-میکروب-آلاینده.
 ۳. بهینه‌سازی کاربرد میدانی در قالب کشاورزی دقیق و پالایش هدفمند خاک‌های آلوده.
- با وجود چالش‌های موجود در زمینه داده‌ها، تفسیرپذیری و تعمیم‌پذیری مدل‌ها، پتانسیل این همکاری میان‌رشته‌ای بسیار بالا است. سرمایه‌گذاری در توسعه پایگاه‌های داده جامع، پیشرفت در روش‌های هوش مصنوعی تفسیرپذیر و تحقیقات بین‌رشته‌ای نزدیک‌تر، کلید باز کردن قفل کامل پتانسیل بیوچارهای مهندسی‌شده پیشرفته برای ایجاد آینده‌ای پایدارتر برای منابع خاکی ما خواهد بود. هوش مصنوعی نه به‌عنوان جایگزین، بلکه به‌عنوان یک شتاب‌دهنده قدرتمند برای تحقیقات تجربی و توسعه کاربردهای عملی بیوچارهای نسل آینده عمل می‌کند.

منابع

- Ahmad, Z., Khan, S. M., & Al-Ghouti, M. A. (2023). Application of machine learning for predicting the adsorption capacity of engineered biochar for heavy metals. *Environmental Research*, 236 (Part 1), 116716. (<https://doi.org/10.1016/j.envres.2023.116716>)
- El-Naggar, A., Shaheen, S. M., Ok, Y. S., & Rinklebe, J. (2021). Machine learning for predicting the immobilization efficiency of heavy metals in biochar-amended soils. *Science of The Total Environment*, 780 , 146588. (<https://doi.org/10.1016/j.scitotenv.2021.146588>)
- FAO. (2015). Status of the World's Soil Resources (SWSR) – Main Report. Food and Agriculture Organization of the United Nations and Intergovernmental Technical Panel on Soils, Rome, Italy. (<http://www.fao.org/3/i5199e/i5199e.pdf>)
- Kumar, M., Bolan, N., Hoang, S. A., Sawarkar, A. D., Jasemizad, T., Gao, B., ... & Vithanage, M. (2020). Mobilization of contaminants: Potential for soil remediation and unintended consequences. *Science of The Total Environment*, 718 , 137498. (<https://doi.org/10.1016/j.scitotenv.2020.137498>)
- Lehmann, J., & Joseph, S. (Eds.). (2015). *Biochar for environmental management: science, technology and implementation* (2nd ed.). Routledge.
- Nguyen, T. A. H., Ngo, H. H., Guo, W., Zhang, J., Liang, S., Chen, S. S., ... & Tran, N. H. (2024). Artificial intelligence in the design and application of nano-engineered biochar for water and wastewater treatment: A critical review. *Chemical Engineering Journal*, 480 , 148129. (<https://doi.org/10.1016/j.cej.2023.148129>)
- Srivastava, V., Singh, P. K., Gupta, V. K., Singh, R. P., & Raghubanshi, A. S. (2024). Machine learning approaches for predicting the impact of biochar on soil microbial communities and plant growth: A review. *Applied Soil Ecology*, 193 , 105139. (<https://doi.org/10.1016/j.apsoil.2023.105139>)
- Wang, L., O'Connor, D., Rinklebe, J., Ok, Y. S., Tsang, D. C. W., Shen, Z., & Hou, D. (2022). Machine learning for the prediction of heavy metal removal by biochar. *Bioresource Technology*, 348 , 126813. (<https://doi.org/10.1016/j.biortech.2022.126813>)
- Yuan, P., Wang, J., Pan, Y., Shen, B., & Wu, C. (2021). Review of biochar for the management of contaminated soil: Preparation, application and prospect. *Science of The Total Environment*, 768 , 144847 (<https://doi.org/10.1016/j.scitotenv.2020.144847>).

Zhang, X., Zhang, Y., Liu, Y., Li, Z., & Li, R. (2023). Integrating machine learning and geospatial analysis for precision application of engineered biochar in cadmium-contaminated agricultural soils. *Journal of Cleaner Production*, 407, 137120. (<https://doi.org/10.1016/j.jclepro.2023.137120>)

Artificial intelligence in optimizing engineered biochar by new technologies for soil amendment

Meisam Rahimi^{1*}, Setareh Nazari², Akbar Rahimi³, Mehdi Mirbagheri⁴

1-PhD. Student, Department of Soil Science, Faculty of Agriculture, Isfahan University of Technology, Isfahan Iran

E-mail: rahimi.m@ag.iut.ac.ir

2-PhD. Student, Department of Soil Science, Faculty of Agriculture, Isfahan University of Technology, Isfahan, Iran

3- Ms. in Plant Production, Malayer university, Hamadan, Iran

4- Ms. in Plant Production, Deputy Director of Malayer Agricultural Department, Hamadan, Iran

Abstract

Biochar as a soil amendment has great potential to increase soil fertility, sequester carbon, and reduce pollutants. Biochar engineering significantly improves its performance by doping with different materials or using novel technologies (nano, microbiological, genetic engineering). At the same time, the emergence of artificial intelligence (AI) and machine learning (ML) has revolutionized the design, behavior prediction, and optimization of the application of these advanced biochars in soil systems. This review article explores the convergence of these two fields and analyzes emerging applications of AI in the development and use of engineered biochars for soil science purposes. Key topics include predicting the properties of doped biochar, optimizing the production process, modeling biochar-soil-plant-microbe interactions, monitoring and managing biochar applications in precision agriculture, and remediation of contaminated soils. Current challenges such as the need for high-quality data, model interpretability, and scalability are also discussed, and future perspectives are outlined. This review shows that artificial intelligence is a powerful tool to accelerate the design of the next generation of “smart” biochars and their targeted application to complex challenges of sustainable soil management.

Keywords: Artificial Intelligence (AI), Engineered Biochar, New Technologies, Soil Amendment, Soil Fertil